

EL BANYOLÍ

PUBLICACIÓ QUINZENAL.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ, ABEURADA, 8.

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

A Banyoles, 4'50 p. l'any.
A Fora, 5'00 «

No's retornen els originals. - Dels articles publicats en són responsables els seus autors.

PREUS DELS ANUNCIS

Mitja, 30 p. Quart, 15 p.
Octau, 7'50 p. trimestre.

Atracció de forasters

Ara que anem de cara a l'estiu, serà bó que dediquem alguns mots al concepte que'ns mereix la indústria del foraster a casa nostra. Per a demostrar la importància d'aquest assumpte no cal més que recordar que l'estada del foraster a Banyoles, en algunes ocasions, ha constituït un dels principals elements de vida de la població, seguint en importància la riquesa de la producció agrícola que en tot temps ha ocupat el primer lloc. Si bé en aquests darrers anys la riquesa general ha sigut notablement augmentada mercès al considerable increment de les indústries tèxtils (saques, gèneres de punt, etc.), encara serva una importància ben manifesta la que proporciona a Banyoles la seva colònia estiuenca. Aquesta importància es deriva del fet que no sols es beneficia del foraster aquell que en toca directament les pessetes (autos, hotels, pisos de lloguer, etc.), sinó que indirectament en gaudeix tota la ciutat.

Examinada serenament aquesta qüestió, potser trobaríem que els banyolins no hem fet per atraure el foraster tot allò que està al nostre abast. Ens hem deixat seduir puerilment per un sentimentalisme exagerat que adormint-nos els sentits, ens ha privat de treballar el foraster com el treballen en altres poblacions, algunes de les quals no compten amb altre mitjà de vida.

Aquí molts han cregut que posseïnt unes aigües minerals de reconeguda eficàcia en determinades malalties; que comptant amb un llac i un bé de Déu de camp que causa l'admiració de tothom; que ballant quatre sardanes a les vesprades de l'estiu i inserint un anunci de La Puda en algun periòdic informatiu, ja s'han esgotat tots els mitjans de propaganda i atracció.

I malgrat això, tots hem hagut de presenciar com en aquests darrers anys el nombre de foras-

ters ha minvat de manera alarmant, sobretot si es compara amb les exuberants temporades de mig segle endarrera. Per què serà?

Prescindim ara dels malalts que venen a cercar el guariment de llurs mals en les sanitoses aigües de la Font-pudosa. D'aquests forasters no en manquen ni en mancaran mai mentre la humanitat no es vegi lliure de determinades malalties, cosa que, de moment, n'hi ha per temps. Aquí només volem referir-nos a l'estiuejant «clàssic», al que estiueja per plaer, aquell al qual la posició que disfruta li permet abandonar els quefers i cercar en un lloc de placidesa i benestar el descans del cos i la tranquil·litat de l'esperit. Es aquest el foraster que cal més treballar, no sols per ésser el més assequible, sinó perquè regularment gaudeix una posició social que li permet sojornar en un ambient de gaubança i comoditats.

El primer anhel de la persona que surt a estiuejar, és trobar-se voltat d'aquell ambient de cordialitat que es respira en el sí de cada família. Aquesta és una obra de ciutadania que aquí va a càrrec de tots els banyolins sense excepció d'estaments ni idees polítiques. Si un foraster, en el lloc d'estiueig, ensopega amb un mal educat que l'insulti o l'ofengui sense motiu, no tornarà més a aquell lloc. Si un altre va a una botiga i li compten la mercaderia a preu superior del corrent, si se'n dána compte, no el veuran més a la població. I el mateix farà el que anant pel carrer i posseïnt sentiments religiosos, sent proferir grolleres blasfèmies a cada pas.

Hem de fer el possible per a que el trànsit per la via pública sigui sempre agradable al foraster. A aital fi cal recordar la obligació d'escombrar el carrer al menys dues vegades al dia; de no picar els matalassos i les catifes en el balcó; de no

tirar desperdícies a fóra ni bultos des de les parts altes de la façana; de no permetre la lliure circulació dels gossos sense portar morrió, en una paraula, cal seguir estrictament les Ordenances Municipals i les disposicions de l'Alcaldia relatives a higiene i policia urbanes.

Amb l'aprovisionament d'aigües s'ha fet molt per atraure el foraster, ja que avui són relativament poques les poblacions d'estiueig de Catalunya que poden presentar un servei tan perfeccionat com a Banyoles, tant per la qualitat com per la quantitat d'aigua potable per a l'ús domèstic.

No ens formen la il·lusió que la nostra ciutat esdevingui sobtadament un gran centre d'estiueig; això constituïria un miracle amb el qual no hem de comptar-hi; però amb l'esforç conjunt i persistent de tots podrem lograr que els forasters que regularment ens visiten, servin un agradós record de Banyoles i que a més de repetir la visita en anys successius, es constitueixin en els nostres elements de propaganda. Llavors si que podriem veure convertida aquesta ciutat en un gran centre d'estiueig, que es convertiria en un element sòlid de vida per al seu pervindre.

FONDA COMERC

Esmerat servei
a la carta i entaulat.

Carrer Dr. Isern, 2 BANYOLES

La pena de mort

L'anarquia, el terrorisme i els actes criminals, portats a cap per els atracadors, que com una maula crònica ha fet presa a n'el cós social, han obligat a n'el govern a proposar mesures enèrgiques per a extirpar aquest estat anàrquic que existeix arreu d'Espanya. S'han ja posat en vigència les lleis d'excepció que aprovaren les Constituents i actualment serà presentat per el Govern un projecte de llei establint la pena de mort per aquesta classe de delinqüents.

A casi totes les nacions del món, principalment en les més avançades existeix en el seu Còdig penal, l'última pena, perquè serveixi de fré a n'els delinqüents. Els Estats que l'havien borrar del seu còdig han tornat a posar-li altra volta. A

Espanya fou suprimida per una llei votada per les Constituents i ara ha sigut necessari restablir-ne la seva vigència, perquè ha quedat claríssimament demostrat que quan pot aplicar-se poquíssim ús se n'ha de fer i en canvi quan queda suprimida són molts els ciutadans honorats i agents d'ordre públic, aquests sempre en compliment del seu deure, que són sentenciats a mort per aquestes bandes de criminals que viuen al marge de la llei i que en els crims més repugnants saben que si cauen en mans de la justícia, i es demostra la seva participació directa en el crim, sols anirà reclós a les presons esperant la seva sortida amb indults.

Desde que ha estat abolida la pena de mort fa escruxir la gent honorada que ha caigut sota la metralla d'aquests criminals; els agents de policia, policies i guàrdies civils que han mort en compliment de llur deure lluitant contra aquesta gent degradada, són en nombre molt considerable i totes aquestes víctimes si no demanen venjança que no pot, ni ha d'existir, demanen almenys que hi hagi exemplaritat en el càstig que s'imposi als delinqüents perquè aquests puguin esmenar-se davant la temença de la mort i així evitar noves víctimes.

Amb el restabliment d'aquesta llei i procurant que els instruments que han d'aplicar aquesta i les que hi ha vigents, siguin uns instruments de positiva eficàcia, creiem que serà posisble restablir el principi d'autoritat foragitant aquesta anarquia que amenaça destruir la vida mateixa de la nostra societat.

Notes polítiques

La Generalitat de Catalunya ha creat un Cós de Policia i Guàrdies d'assalt, per substituir a n'els que han demanat el trasllat a la resta d'Espanya i que havien actuat fins a la data.

Parlant d'aquest nou Cos de Policia, diu un periòdic barceloní, sota el títol de «Mucho cuidado con la selección»:

«Se está creando una Policia nueva y hemos de recomendar una gran selección de los individuos. No lo decimos por capricho. Tenemos amplias noticias de cosas que ocurren con algunos de los individuos aprobados, que para cualquier periodista amigo del escándalo sería tema magnífico para informaciones sabrosísimas. Preferimos quedarnos sin el éxito; pero es preciso que se sepa exactamente a quién se admite al ejercicio de las funciones policíacas. No resulte, a la postre, que hacemos a la zorra guardiana del gallinero.»

Homenatges merescuts

Ho és el que tributa la revista «Actividad» en el número corresponent a n'aquest mes de Març, a n'el nostre distingit amic Don Joan Perpiñá. Molt ens plau reproduir l'article on parla de les seves activitats, fent alhora una petita biografia de la seva personalitat. Heus ací ço que diu:

Don Juan Perpiñá Pujol

Presidente Honorario de la Cámara
de Comercio de Barcelona

De ilustre abolengo comercial, la actuación del señor Perpiñá es digna de ponerse como ejemplo. Nació en Bañolas el año 1853 y estudió el bachillerato con brillante aprovechamiento, trabajando luego al lado de su señor padre, en la dirección de cuyos negocios le sucedió, hasta el año 1928, dejando en su actuación comercial una larga estela de amistades y gratos recuerdos por su carácter recto, de excelentes principios, sana moral y cautivador don de gentes.

Donde destaca su actuación es en la labor efectuada en la Cámara de Comercio, cuya Presidencia ostentó durante los difíciles años de la guerra europea, labor que le valió el que sus compañeros le testimoniaran su gratitud en un artístico pergamino firmado por todos ellos.

Ha sido Vocal, Contador, Vicepresidente y Presidente de la Comisión Administrativa de la Cámara de Comercio de Barcelona, y como representante de ésta asistió al Congreso de la Exportación celebrado en Zaragoza en el año 1908, a la Asamblea de Cámaras de Comercio del siguiente año que tuvo lugar en Valencia, a otra Asamblea celebrada en Madrid, y formó parte de las delegaciones de la Junta del Puerto, Consorcio del Puerto Franco, etc., en cuyas ocasiones demostró, aparte de un perfecto conocimiento de los asuntos comerciales, una gran voluntad y poco común actividad.

Ha intervenido asiduamente en los trabajos de la Cámara de Comercio, habiendo tomado parte activa en informes respecto a Expansión Económica y de Comunicaciones, Arancelarios, de Contribuciones e Impuestos, Legislación Mercantil, Banca, Bolsa y Seguros, alguna de cuyas Comisiones ha presidido; en 1925 publicó un trabajo sobre Cláusulas Comerciales; está en posesión de la gran Cruz de Isabel la Católica, cuyas insignias le fueron regaladas por sus compañeros de Cámara.

Dedica los ocios que le dejan libres sus actividades mercantiles al cultivo de la literatura y

especialmente al estudio de los grandes poetas, habiendo traducido a Schiller, Goethe y Shakespeare con un positivo éxito. Por sus trabajos literarios fué nombrado en el año 1929 Académico de la de Buenas Letras de esta ciudad, habiendo sido recibido como tal en junio del año 1930, presentando el trabajo correspondiente.

Pero no es en los hechos escuetos donde se puede apreciar el valor del señor Perpiñá, ya que éstos, a pesar de ser muchos y brillantes, no reflejan en realidad su positivo valor y lo que ha llevado a cabo en los cargos que ha desempeñado en nuestro más prestigioso organismo económico; donde se puede advertir la labor realizada es en la opinión que ha merecido de sus propios compañeros, que le dedican un pergamino por su labor presidencial, por suscripción le regalan las insignias de una condecoración que le otorga el Gobierno, y por último le elevan al máximo prestigio nombrándole Presidente Honorario de nuestra Cámara de Comercio, per unanimidad y con el aplauso entusiasta de todos sus miembros, aun hiriendo en lo más vivo su modestia y humildad.

La figura de don Juan Perpiñá y Pujol debe representar para todos el ejemplo del hombre que se ha sacrificado en favor del comercio nacional, digno de poner de manifiesto para que tenga imitadores.»

* * *

En el Gran Cafè Espanyol, de Barcelona, va tenir lloc el dia 16 del prop-passat mes de Febrer, un gran festival-homenatge a un altre banyolí, el mestre Cassià Casademont, interpretant el Quintet Barcelonés unes quantes obres escollides de les moltes que porta escrites el nostre dilecte amic.

Consignem amb goig el reconeixement dels mèrits i la vàlua dels nostres estimats amics, associant-nos a n'aquests homenatges que han dedicat a dos fills de la nostra ciutat.

MAGATZEM DE MOBLES

JOAQUIM SARQUELLA

Preus Econòmics.

Especialitat amb els d'encàrrec.

Carrer Canal, 17

Banyoles

El Bolxevisme

La vida del camperol a Rússia

II.

L'impost

La contribució havia de disminuir aquesta prometença del bolxevisme es complí a la contrària. L'impost és un vertader lladrocini. De bon començament els soviets s'apoderaren de tota la cullita del camp, prometent-els hi la donació d'una part necessària per aliment i llavor. A més del blat els bolxevics prenien tot el que trobaven en el graner.

A. Kouban els pagesos foren obligats a entregar dos lliures de mantega (810 grams) per cada vaca, dos kilos de formatge blanc mensualment i tres ous per gallina. A més, han d'entregar cinc kilos de carn per cap de bou, cada any.

Els comunistes, gràcies a aquest sistema, reu-niren enormes stocks, que estaven ja virtualment perduts i fets malbé per la pèssima gestió comunista. La mantega, que oblidaren de salar, es tornava rànica; el formatge blanc es floria; els porcs que eren transportats en grans remats per llargs camins amb calor sofocant, fent-los caminar els centenars de kilòmetres que a Rússia separen molts dels pobles dels centres urbans més propers, morien pel camí. Immenses riqueses es perdien, i com a resultat final de tots aquests fets, una fam com mai s'havia vist s'estengué per tot el país. El poble rus registrà milions de morts: tots moriren per la fam i per les epidèmies:

Prompte refusaren l'impost en mercaderies per establir l'impost únic. Raons? Multiplicar les entrades amb un augment que creixé cada any.

Llegiu aquestes dades que són prou eloqüents:
Any 1923-24: 557 milions de rubles tchervontzi.
Any 1924-25: 728 » » »
Any 1925-26. 925 » » »
Any 1926-27: més de mil milions.

Així i tot la indústria nacionalitzada estava sempre en dèficit.

Els pagesos no podien negligir el pagament. Els soviets sabien que el seu únic puntal eren els impostos i sabien arrencar-lo amb tota la brutalitat d'un materialisme que conceptua a l'home com una euga que tira l'arada.

Els recaudadors soviètics cobren els impostos amb una brutalitat esfereidora. L'impost no pot sufrir retraç ni claudicacions de cap mena.

L'impost íntegre i al dia o la força aquest és el dilema del camperol rus. Llegiu-ne alguns exemples extrets d'un testimoni ocular que cita noms que presenten unes comprovants de la veritat del fet.

Aleix P..., vivia a la regió de Kouban, Mañ Negre, en la stanitza (poblet) de Staroleõuschkovskaïa. Devia 28 rubles de contribució. Feia poc se li havia mort un cavall, i, com que aquesta desgràcia li havia succeït en ple període de treball i sembra, va tenir de gastar els seus diners per comprar-ne un altre. El Soviet del poble el va cridar per notificar-li que calia pagar tot seguit els impostos. Fou en va que ell demanés un petit retràs. Se li va respondre que el darrer terme per al pagament fora l'endemà al migdia. Aleix P... no va poguer trobar el diner necessari, i a la tarda, quan tornava del treball, l'esperava un soldat amb una ordre de segrestament dels seus béns. Li prengueren el cavall, que fou venut als encants per a pagar la contribució, i el desgraciat pagès fou privat de la seva bèstia justament durant el període més dur del seu treball de pagès.

Sovint, el cobrament de impostos presenta caràcters més tràgics.

Una anyada dolenta havia açotat a Rojdestvenskaïa, els habitants d'aquells pobles no podien pagar íntegre l'impost.

L'assemblea d'ajuntaments demanà una disminució. Tota la resposta que reberen del Govern central, fou un destacament de soldats que anaven a cobrar per força.

Primer començaren per empresonaments i acabaren amb deportacions en massa i amb fusillaments.

Heus ací la brutalitat dels impostos, que fou el compliment de la prometença: La terra és de qui la treballa.

TRANSPORTS

J. Branyas Morera

Carrer Alvarez, 20

Telèfon, 7

SERVEI DOMICILI A DOMICILI

BARCELONA:

Dimarts - Dijous - Dissabtes

GIRONA:

Servei Diari. - Matí i Tarda.

**Combinació directa amb tots els punts
d'Espanya, Balears i Canàries.**

BARCELONA:

Rech Condal, 8 - 10 - Diputació, 176

Telf. 19165

Telf. 31081

GIRONA:

Carretera de Barcelona, 17
Telf. 179

PALMA:

«LA NUEVA BALEAR»
C. Galera, 13 - Telf. 211

El Sacrifici i la Redempció

«Per a tot Catòlic és un dogma—diu el P. Hugon—que la mort de Jesucrist, per la qual ens operà la Redempció, fou un vertader sacrifici.»

El mateix sacrifici Eucarístic del sant Sopar del Dijous Sant reb també tota la seva valor de la immolació real i del sacrifici cruent que tingué lloc dalt del Calvari: «Beveu tots d'aquest calze—diu Jesús—; car aquesta és la meva sang que serà vessada per la salvació de molts.»

Per la seva mort i passió dalt del Calvari, Jesús ens me esqué d'una manera principalíssima la Redempció. «Llavors la mort fou vertaderament morta a la creu, quan en ella morí la vida», ens diu la litúrgia de l'ofici de Santa Creu; i Sant Tomàs, sobre el particular, afegirà: «Convé que el que satisfà per l'altri, passi per la pena que aquest té merescuda. Però la pena merescuda per Adam era la mort; és per això que convenia que morís Jesús en satisfer per nosaltres.»

Caifàs, en el consell dels Sinedrites, dirà: «Vosaltres no compreneu res, i no sabeu que convé que mori un home per tot el poble.» Aquestes paraules les subratlla l'Evangelista, dient: «I Caifàs profetitzà, car era Pontífex aquell any.»

Encara que, per la mort, Jesús ens merescué la Redempció, amb tot, per a ben entendre el misteri de la Redempció, s'ha de mirar més la valor i ponderació moral d'aquest acte que no la seva materialitat.

Si la Redempció depenia de la mort física de Jesús, com ja fa notar Sant Alfons M.ª de Ligori, Jesús no hauria defugit la mort en els dies de la degollació dels Innocents, ni hauria evadit l'estimament amb els quals els seus conterrànies de Nazaret volien honorar-lo, ni s'hauria escondit a la Perea, ni s'hauria escapat de les mans dels fariseus quan volien apedregar-lo dins mateix del recinte del Temple.

Jesús mor! I per la seva mort ens mereix la Redempció, però més que per l'acte físicament pres, per la immolació de la seva voluntat lliure.

Definitives són les paraules del llibre dels Reis aplicables a aquest particular: «Es millor l'obediència que les víctimes»; i més encara el subratllar Sant Tomàs aquestes mateixes paraules, dient: «L'obediència és millor que tots els sacrificis.» I Sant Bernard reforçarà encara la nostra opinió, afegint: «Non mors sed voluntas placuit sponte morientis.» Ço que plagué a Déu, més que la mort, fou la voluntat del que lliurement moria.

Jesús és l'únic que no pot dir que mor lliurement, car, com fa notar Sant Agustí: «Nosaltres morim per necessitat, però Jesús, que no ha-

via pecat en Adam, llibertat tenia per a prescindir de la mort, o per a subjectar-s'hi segons el seu lliure albir»; i en aquesta acceptació voluntària de la mort (*Oblatus est, quia ipse voluit*), en la condició en què l'accepta, per a donar testimoni de la veritat, hi ha tot el mèrit i tota la ponderació per la qual fórem redimits de les nostres culpes.

«Aquest acte de la mort de Jesús—diu el Dr. Gumà—és l'acte més lliure que hagi pogut existir després de la voluntat de Déu, car ell sol fa la balança a tots els actes lliures operats per la humanitat sencera al marge de la llei.»

«Modernament—diu Prunel—els teòlegs convenen a afirmar que més que en els sofriments cal fixar-se en els sentiments interns de Jesús que sofreix; si volem tenir una idea exacta de la Redempció, ens caldrà veure en ella una santificació o reparació moral oferta a Déu per Jesucrist.»

Conclusió: Les paraules de l'Apostolat (ad. Col. I, 24): «Jo continuo en la meua carn el que falta als sofriments de Jesucrist», no s'han d'entendre en el sentit pejoratiu d'idolatria de la dolor i del sofriment, sinó que, per la ponderació moral dels nostres actes en defensa de la veritat i de la justícia, perpetuarem en la nostra carn i en els nostres membres l'obra alliberadora de Jesucrist damunt la terra.

L'adagi popular que diu: «Posa't a redemptor, i moriràs crucificat», no s'ha de pendre tampoc en el sentit invertit de moltes ànimes que intenten perennitzar la Redempció de Jesucrist en la seva carn i en els seus membres, a base de fer-se crucificar, estimbar, escupir, vilipendiar, apedregar, etc. El sofriment i la dolor no són l'essència mateixa de la Redempció, sinó derivacions a voltes fortuites; la quinta essència de la redempció perennal radica en la ponderació moral dels nostres actes. Sapiguem, per damunt de tot, estimar la justícia i practicar la caritat i la resta potser se'ns doni per afegidura.

Alcaldia de Banyoles

EDICTE

Restaran de manifest al públic, a la Secretaria de l'Ajuntament, pel termini de vuit dies, el Padró de l'arbitri sobre els inquilinats i el de l'impost i recàrrec sobre els casinos i cirkols d'esbarjo, corresponents a l'actual any. Durant dit termini podran els interessats formular davant de l'Ajuntament, les reclamacions i observacions que estimin pertinents.

Banyoles, 21 de març de 1934.

L'ALCALDE,
JAUME MASÓ

Notes informatives

Noticiari Local

* BONES FÈSTES.—«EL BANYOLÍ» desitja que el Diví Redemptor concedeixi tota mena de felicitats als nostres amics lectors durant les presents festes de Pasqua de Resurrecció.

* LA SETMANA SANTA.—La nostra ciutat no deixa decaure l'esperit religiós que li és propi. Bona prova n'han sigut les funcions religioses dels Sants Dies que acabem de transcórrer. Començant per les Quaranta Hores i acabant per la funció del vespre del Divendres Sant al Monestir, tots els actes s'han vist extraordinàriament concorreguts i en tots s'ha evidenciat l'esperit de catolicisme que anima la gran majoria dels nostres conciutadans.

El dia de la Verge dels Dolors el Monte-pio d'aquest nom assistí corporativament a l'Ofici de la Parròquia, essent portador de l'ensenya de la Germandat el senyor Salvi Marin.

* NOVA VIA DE COMUNICACIÓ.—Està a punt d'acabar-se la construcció de la carretera de Cornellà de Terri a Pujals dels Cavallers i tot fa creure que dintre d'alguns dies aquesta via podrà ésser entregada al pàs del públic.

* FESTA MAJOR.—Dilluns i dimarts vinents el poble de Cornellà de Terri celebrarà la seva acostumada festa, havent contractat la renomada cobla-orquestra «La Selvatana» de Cassà de la Selva. Amb aquest motiu quedarà inaugurada, per aquest any, la tanda de Festes Majors de la comarca de Banyoles.

* OPOSICIONS.—En les oposicions recentment celebrades a Madrid, per ingressar a n'el cos de enginyers auxiliars d'hisenda, ha obtingut plaça, després d'uns brillants exercicis, el nostre amic En Josep Frigola Casassas. La nostra més coral felicitació.

* NOMENAMENT.—El nostre estimat amic Mn. Francesc Vallmajó, que fins fa poc era vicari de La Escala, ha sigut designat vicari-organista de Llagostera.

Desitgem sincerament que l'encert l'acompanyi en el nou lloc que l'Església li ha confiat.

* HOMENATGE A LA VELLESA.—Demà els veïns pobles de Serinyà i Besalú celebraran la festa dels Homenatges a la Vellesa.

La Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, entitat fundadora de l'esmentada festa, ha concedit dues pensions vitalícies de 365 pessetes cada una, a uns vellets de Serinyà i Besalú respectivament.

* OFICINA QUE RESTARÀ TANCADA.—Com de consuetud, demà i demà passat, les oficines de la Caixa de Pensions restaran tancades per el públic.

* CASAMENT.—Per a demà-passat està anunciat l'enllaç matrimonial del jove En Llorenç Oliveras amb la simpàtica senyoreta Carme Claus. Nostra enhorabona:

* CINEMA.—Demà a la sala d'espectacles del Círcol de Catòlics s'hi projectaran les següents pel·lícules: «Cariño ciego y egoismo» bonic drama, en 6 parts, per Laura La Plante i «El Fantasma de la Opera», grandiosa super-producció, en 9 parts, per Lon Chaney.

P
A
L
M
A
D
A

SASTRE

Moltes novetats en trajos per a la temporada d'istiu, les trobareu en aquesta casa.

PREUS MOLT AFINATS.

Centre Parroquial

* FUTBOL.—Demà s'inaugurarà la temporada de futbol en nostre camp d'Esports jugant-se un partit entre el nostre primer equip i el Girona F. J. C., Campió actual d'equips fejocistes del Bisbat.

* EXCURSIÓ.—Dilluns de Pasqua el Centre P. organitza una excursió al Santuari de Rocacorba, on s'hi celebrarà un solemniat ofici cantat pels acompanyants; s'anirà amb auto fins a Pujarnol; e's autos sortiran de la Plaça dels Turers i qui vulgui assistir-hi que s'inscrigui aviat.

* ELENCO JOVENÇA.—Diumenge vinent, dia 8, aquesta secció actuarà a la vila de Perelada que celebrarà en aquesta diada la festa petita: els acompanyants podran visitar aquesta vegada el Palau dels Comtes. Cal preocupar-se aviat per la inscripció.

* ASSAMBLEA.—Per a últims de la setmana entrant es prepara la 1.ª Assamblea del C. Parroquial en la que es discutiran temes de capdal importància. Rebran els socis una especial invitació i convocatòria amb els temes a tractar.

Josep Longost

Advocat

Força, 6

Girona

DIES I HORES DE DESPATX:

Dimarts, dijous i dissabtes, de 11 a 1 i de 3 a 5.

(Telèfon 429).

ROSA PLANELLA

SORGIDORA

Si teniu alguna peça de roba esquinsada, cremada o arnada, no la desprecieu, porteu-la a casa la sorgidora, que us la deixarà com nova i a bon preu.

Es garantitza la perfecció en tota classe de sorgits. Gran rapidesa en els encàrrecs.

Carrer Primer de Maig, 3, tercer pis.

(Abans Sant Rafel)

OLOT

HOTEL FLORA

Premiat en el V. Concurs d'Hotels, amb Medalla de Plata de la Societat Atracció de Forasters i Placa del A. C. de Catalunya.

GRAN CONFORT. :: Espaioses habitacions amb aigua corrent, calenta i freda. :: Quarto de Bany. :: Taxis per a excursions. :: (Garatge).

Plaçà Turers

Telèfon núm. 24

Banyoles

Comunicat del Servei Meteorològic de Banyoles

Dia	TEMPERATURES EXTREMES				A LES 8 DEL MATÍ				HISTORIAL DEL DIA I ANOTACIONS PARTICULARS
	Màxima	Mínima	Promig	Oscilació	T. sec	T. humit	Baròmetre	PLUJA	
17	17	7'2	12'1	9'8	12'2	10'5	748	Litres per m. 2 2'4	Molt nuvolós. T. i n. pluja.
18	18'2	4	11'1	14'2	9'2	7'4	754		Nuvolós.
19	20'8	4	12'4	16'8	7	5'6	757		Un xic nuvolós.
20	19'4	7	13'2	18'7	15'5	12	751		Nuvolós. Vent fort.
21	17'8	5'6	10'2	12'2	10'6	9'2	759		Nuvolós. T. i n. pluja.
22	12'8	5'8	9'3	7	7'8	6'8	763		Cobert T. pluja.
23	15'8	3	9'4	12'8	9'2	6'7	762		Nuvolós. T. vent moderat.
24	14'6	5'8	10'2	8'8	9	7'4	758	2	Cobert.
25	15'8	8'9	12'35	6'9	11'9	8'8	761	5'1	Cobert.
26	16'6	9'5	13'05	7'1	10	8'4	761		Cobert.
27	16'8	5'6	11'2	11'2	8'8	8	757		Cobert.
28	16	5'2	10'6	10'8	9'8	8'5	755		Molt nuvolós.
29	18'8	9'4	14'1	9'4	13	10	750		Nuvolós.
30	21'1	7'9	14'5	13'2	13'4	11'5	752		Nuvolós.
Total	241'5	88'9	163'6	158'9	147'4	120'6	10588	9'5	
Promig	17'2	6'3	11'7	11'3	10'5	8'6	756	0'7	

OBSERVADOR;
(ESEEME) ESCOLA BALMES.

MARTIRIÀ SIQUÉS I FIGUERES

Metge - Dentista

Especialitat en malalties de la Boca i Dents

Consultes

GIRONA: Rambla Alvarez, 12, primer. Tots els dies, de 10 a 1 i de 3 a 6.
BANYOLES: Porta Turers, núm. 5, primer. Sols els divendres, de 10 a 4.

Xocolates

Casa fundada l'any 1800. - La més vella
d'Espanya. - ¡131 anys d'èxit creixent!

Xocolates de tipus familiars. purs, amb atmeilla, amb llet, gust
francès, fundents, en polvo, etc. des de 1'50 a 5 ptes. els 400 grs.

Fàbriques a Barcelona i Banyoles.

Transports Elèctrics Inter-Urbans, S. A.

Servei de Passatgers

Horari

LINIA DE BANYOLES A GIRONA.

Sortides de Banyoles: 5, 7'30, 9, 10'30, 14, 16 i 18. Sortides de Girona: 9'15, 11, 11'45, 15'15, 16'45, 18 i 20'45.

LINIA DE BANYOLES A OLOT. Sortides de Banyoles (per Besalú): 7'30, 12, 16 i 19. Sortides d'Olot (per Besalú): 3, 7'30, 12, 15'30. Sortides de Banyoles (per Mieres): 16'30. Sortides d'Olot (per Mieres): 7'15.

LINIA D'OLOT A FIGUERES. Sortides d'Olot: 7'15, 12 i 15'30. Sortides de Figueres: 7'30, 11'30 i 15'30.

LINIA DE BANYOLES A FIGUERES.

Sortides de Banyoles: 7'30, 12, 16. Sortides de Figueres: 7'30, 11'30 i 15'30.

LINIA DE GIRONA A STA. COLOMA DE FANES. Sortides de Girona: 12 i 18. Sortides de Sta. Coloma: 8 i 15.

LINIA DE BANYOLES A LA BISBAL. (Mercat): Sortida de Banyoles: Els divendres a les 6. Sortida de La Bisbal: Els divendres a les 16.

NOTA: Els dies de mercat a Olot, Girona i Figueres hi han cotxes extraordinaris a les 6 matí, i el d'Olot i Figueres que ordinàriament surt a les 7'30, els dies de mercat té fixada la sortida a les 7. Els diumenges hi ha un cotxe extraordinari de Banyoles a Girona, que surt a les 20.